

ЗРОДУ ЩЕ ТАКОГО
Я НЕ ВАЧИВ!

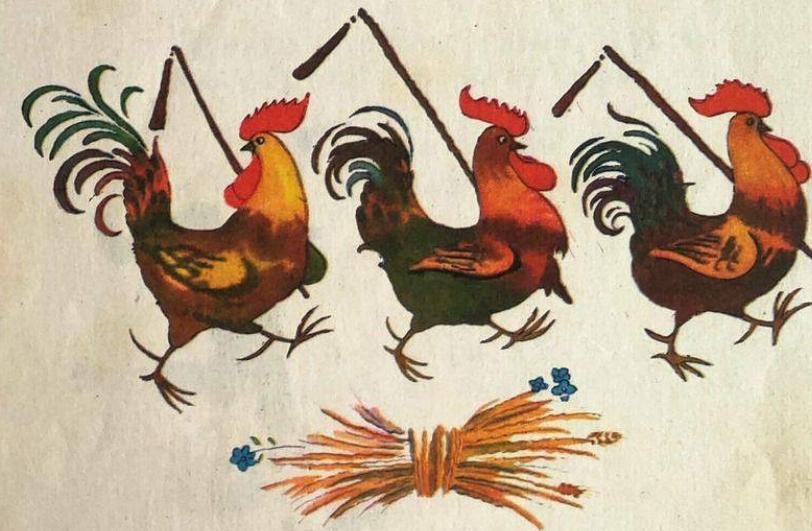

ЗРОДУ ЩЕ ТАКОГО Я НЕ БАЧИВ!

Вірші - небилиці

З англійської переклав
Валерій Бойченко

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА»
Київ 1975

© Видавництво «Веселка», 1975 р., переклад
українською мовою та ілюстрації

Кіт нявчить у глечику,
У сметані.
Кури кукурікають
На світанні.
Півники молотять —
Не ледачі.
Зроду ще такого
Я не бачив!

ПУСТУН

Пустун стрибав, скакав, плигав,
Аж раптом у коробку впав.

В коробці він намуляв бік
І звідти аж на воза — скік!

А віз страшним вогнем горів.
Тоді пустун той шустъ у хлів!

Та налетів козі на ріг
І перескочив на пиріг.

Насолодився, і спрожогу
Стрибнув, шалений, на дорогу.

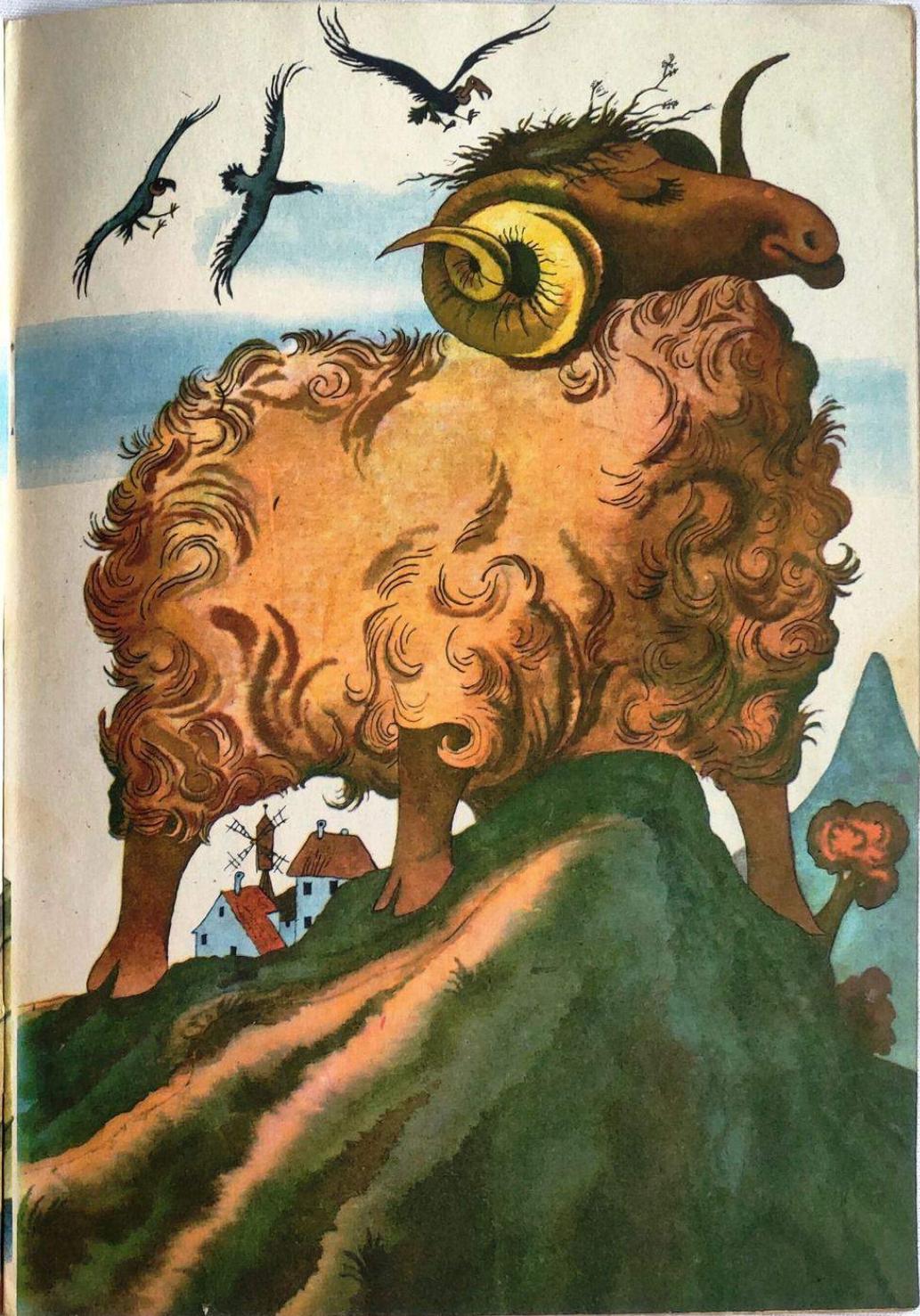
І так об камінець забився,
Що й пустувати розучився.

БАРАН

Я по дорозі на базар
Побачив барана.
Немов гора, він височів.
Оде так дивина!

Він аж чотири мав ноги,
На чотирьох стояв,
І кожною ногою він
Гектар землі займав.

На спині вовна золота
Сягала до небес,
І там орли гніздо звили —
От чудо із чудес!

ЯКБИ...

Якби усі-усі моря
Та злить в одне між гір;
Якби з усіх-усіх дубів
Та зріс один до зір;
Якби з усіх-усіх сокир
Однісіньку зробить;
Якби з усіх-усіх людей
Богатиря зліпить;
Якби сокиру ту до рук
Узяв той богатир
І дуба-велетня зрубав
Та в море кинув з гір,—
Ото булькнуло б!

6

ЛЬЮІС КЕРРОЛЛ

ТРУЛЮЛЮ І ТРУЛЯЛЯ

Трулюлю і Труляля
Зійшлися в лютім герці,
Бо цей тому чи той цьому
Розплющив брязкотельце.

Тут саме, чорна, мов та ніч,
Ворона пролітала —
Герої з ляку врізnobіч
Дали дружненъко драла.

ЕДВАРД ЛІР

ДІД І ЧАЙНИК

Був собі на світі дідисько,
Що малим впав у чайник з колиски
Як надбав там горба,
Став вилазить, та ба!
Так у чайнику й жив той дідисько.

7

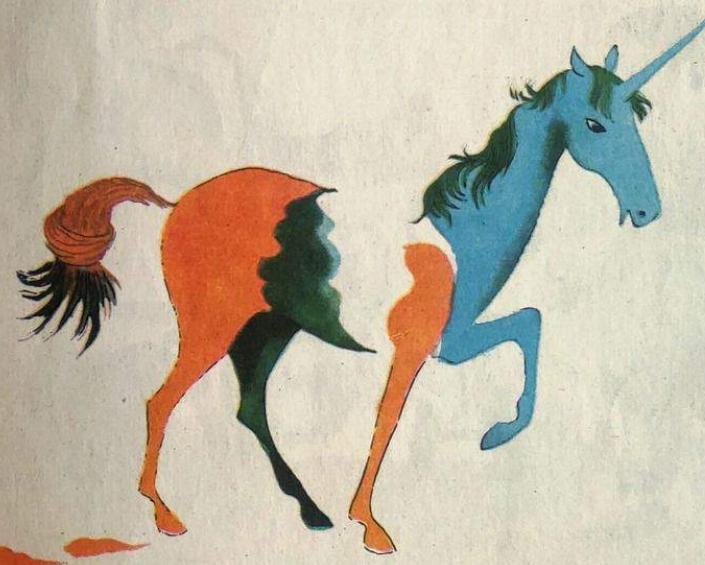
ЕМІЛЬ РІУ

ФАРБИ

— Фарби у мене — веселий розмай!
Будь-яку, сину, собі вибираї!
Що змалювати тобі? Поміркуй.
— Щось незвичайне мені намалюй!

— Ось тобі тут смоляний крокодил..
Слон пурпуровий між синіх горил...
Ось і верблюди зелених порід...
— Тату, дібрав ти всі фарби як слід.

Ну, а тепер ти змішай кольори,
Казку барвисту для мене створи.
Хочу побачити незнану красу:
Як одноріг п'є ранкову росу.

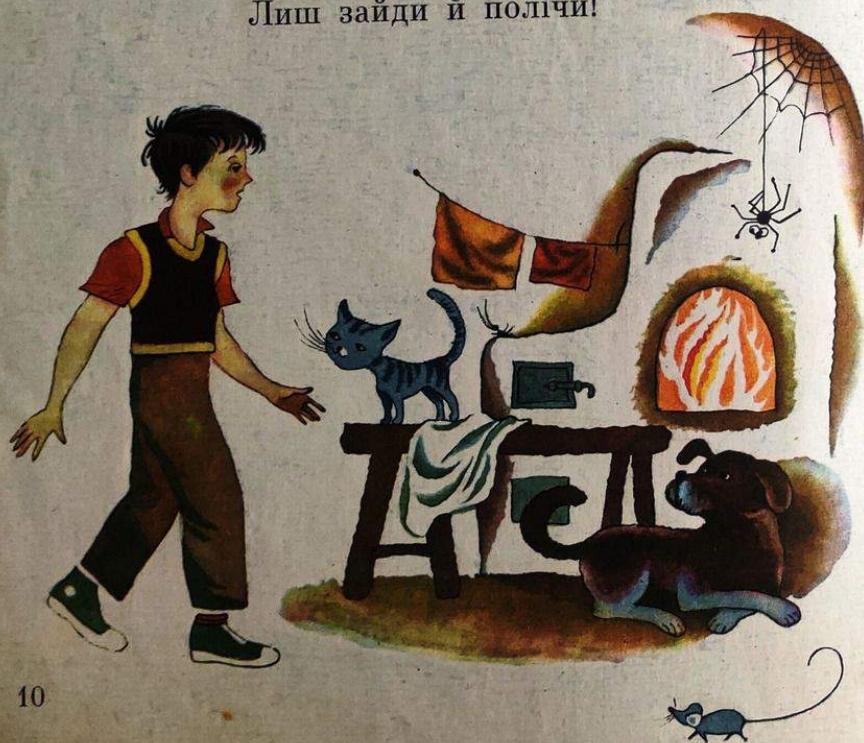

ЕЛІЗАБЕТ ФЛЕМІНГ

ХТО В ХАТИНІ ЖИВЕ?

Ні душі у хатині.
Хата замкнута нині.
Ой, що ж буду робити?
З ким же буду я жити?

І сказали мені —
Мушеня на стіні
І собачка в куточку,
І павук на кілочку,
І смішне кошенятко,
І мале мишенятко,
Ще й прудкий тарганисько,
Та ще з грубки вогнисько:
— Вдома всі, не кричи,
Лиш зайди й полічи!

ДЖЕЙМС РІВС

КАЗОЧКА ПРО ПОРОСЯТ

Було у Дженні Сат
П'ятірко поросята,
Але одне втопилося у морі.
І стало в Дженні Сат
Четвірко поросята,
Але одне знялось і — пурх на зорі!
Отак у Дженні Сат
Вже троє поросята,
Та ще одненьке вовчики украдли.
І ось у Дженні Сат
Лиш двоє поросята,
Але одне комусь подарували.
І вже у Дженні Сат
Єдине порося,
Але й воно загинуло від грому.
Отак у Дженні Сат
Не стало поросята,
І казочка скінчилася на цьому.

ДЖОН БЕННЕТТ

КМІТЛИВИЙ РИБАЛКА

Рибалка у вутлім човні
Поплив сміливо у море.

Аж раптом — біда:
В човні вже по вуха вода,
І ще прибуває — ой, горе!

Але зміркував риболов:
Попорпавсь в кишені просторій,
Ножа нагострив
І дірку в днищі зробив,
Та й випустив воду всю в море!

ДЖЕЙМС РІВС

КОРІВКИ

Якось літньою порою паслись корівки —
Не так паслись, як лежали в лузі залюбки.

Жуйку жували
Та розмовляли,
Тільки здіймались боки.

— Тепло як! — ряба сказала.
— Ax! — сказала біла.
— Добра паша тут, у лузі.
— Добре попоїла.

Якось літньою порою паслись корівки. —
Не так паслись, як лежали в лузі залюбки.

Жуйку жували
Та розмовляли,
Тільки здіймались боки.

— Буде дощ,— ряба сказала.
— Хай,— сказала біла.
— Кляті мухи заїдають.
— І мене обсіли.

Якось літньою порою паслись корівки —
Не так паслись, як лежали в лузі залюбки.

Жуйку жували
Та розмовляли,
Тільки здіймались боки.

— Час іти,— ряба сказала.
— Ox! — сказала біла.
— Гарна в нас була розмова.
— Та погомоніли...

Якось літньою порою паслись корівки —
Не так паслись, як лежали в лузі залюбки.

Жуйку жували
Та розмовляли,
Тільки здіймались боки...

АЛАН АЛЕКСАНДЕР МІЛН

ДІДУНЬ ДЖО

У Дідуня Джо
Губи — літерою «О»,
Ще й чарівний візок — просто казка:
Хочеш битку для гри?
Вмить знайдеться — бери!
А чи цурку гладеньку? — Будь ласка!

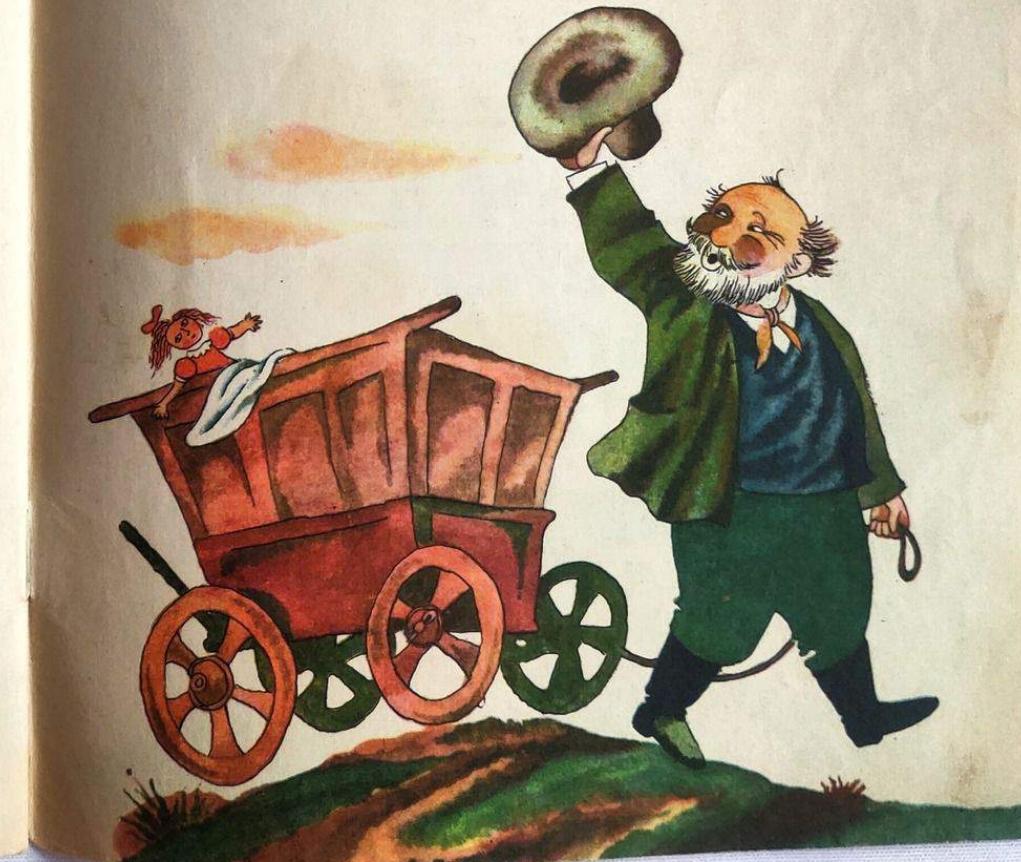
Хочеш м'ячика — теж
До дідуня ідеш.
Все на світі з візка він добуде:
Чи обручик легкий,
Чи будильник дзвінкий,
Чи цукерку й собачку-приблуду.

У дідуня Джо
Губи — літерою «О»,
Добрі руки й примружені очі.
Усміхнуся йому,
Пригорнусь, обійму —
І дарує мені він, що схочу!

ЗМІСТ

«Кіт нявчить у глечику»	3
Пустун	3
Баран	4
Якби...	6
Льюїс Керролл. Трулюлю і Труляля	7
Едвард Лір. Дід і чайник	7
Еміль Ріу. Фарби	9
Елізабет Флемінг. Хто в хатині живе?	10
Джеймс Рівс. Казочка про поросят	11
Джон Беннетт. Кмітливий рибалка	13
Джеймс Рівс. Корівки	14
Алан Александер Мілн. Дідунь Джо	16

11 коп.

Малюнки
Ніни Котел та Ігоря Вишинського

СРОДУ НЕ ВИДЕЛ Я ТАКОГО!

Стихи-небылицы

(На украинском языке)

Для дошкольного возраста

Редактор О. М. Мокровольський

Художний редактор В. С. Крюков

Техничний редактор Т. І. Розум

Коректор З. І. Калиниченко

Здано на виробництво 1/XI 1974 р. Підписано до друку 21/I 1975 р. Формат 70×100¹/₁₆. Папір № 1. Фіз. друк. арк. 1.
Обл.-вид. арк. 1,4. Умовн. друк. арк. 1,29.
Тираж 108000. Зам. 4-2306. Ціна 11 коп.

Видавництво «Веселка», Київ, Басейна, 1/2.
Харківська книжкова фабрика «Комуніст»
республіканського виробничого об'єднання
«Поліграфніга» Держкомвидаву УРСР.
Харків, вул. Енгельса, 11.

3 70801—059
M206(04)—75 69—75

